

10 βρίαν καὶ πλεονασμὸν ὑγρότητος ἢ περὶ τὸν ἀέρα ἄνεσις
καὶ θηλότης δηλοῖ. οὕτω Πλούταρχος.

18.

Schol. in Arat. Phaen. 1051—1052:

τριπλόα δὲ σχῖνος κυέει, τρισσαὶ δέ τε αὖξαι,
γίνονται καρποῖο, φέρει δέ τε σήμαθ' ἐκάστη

Ὅσα γὰρ τὴν σχῖνον ἐκ τοῦ ἀέρος ὠφελεῖ, ταῦτα καὶ τὸν
σίτον· ὁμοίως καὶ τὰ βλάπτοντα. δείγματα οὖν τῶν σπό-
5 ρων ὁ πρῶτος ἐν τῇ σχίνῳ ἐστὶ τῶν πρώτων, καὶ τῶν
μέσων ὁ μέσος, καὶ ὁ τρίτος τῶν τελευταίων. οὕτω
Πλούταρχος.

19.

Schol. in Arat. Phaen. 1057—1058:

ὄντινα γὰρ κάλλιστα λοχαίη σχῖνος ἄρηται,
κείνῳ γ' ἐξ ἄλλων ἄροσις πολυλήμιος εἴη.

Οὐ μόνον ἐν τοῖς ζώοις συμπάθειά ἐστι, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς
φυτοῖς. ὅσα οὖν κεκραμένην ὑγρότητι ἢ ψυχρότητι παρα-
5 πλησίως ἔχει τὴν ἑξίν [ἢ] τρέφεται ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ
τοῖς αὐτοῖς εὐθηνεῖ καὶ μαραίνεται. διὸ πολλὰ μετ'
ἀλλήλων συνακμάζει καὶ καρποφορεῖ, τὰ μὲν θέρει τὰ δὲ
χειμῶνι τινὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶν μὲν οὖν αἱ κράσεις διάφοροι,
τῶν δ' ὅμοιαι καὶ συγγενεῖς σφόδρα· τῶν οὖν τὴν ὁμοίαν
10 κράσιν ἐχόντων εἰσὶ πρῖνος, σχῖνος, σκίλλα, πυρός. οὕτω
Πλούταρχος.

20.

Schol. in Arat. Phaen. 1094—1096:

οὐδὲ μὲν ὀρνίθων ἀγέλαις ἡπειρόθεν ἀνὴρ,
ἐκ νήσων ὅτε πολλὰ ἐπιπλήσσωσιν ἀρούραις
ἐρχομένου θέρους, χαίρει . . .